

JAARVERSLAG 2004

DUTCH DIRECTORS GUILD

INHOUDSOPGAVE

Organisatie	2
Leden	5
Beleid	6
Individuele belangenbehartiging/ledenservice	12
Activiteiten, communicatie en informatie	13

1. Organisatie

Samenstelling Bestuur

Het bestuur van de DDG bestaat uit 7 leden en is verantwoordelijk voor het beleid van de vereniging en eindverantwoordelijk over de hele organisatie. In 2004 hebben een aantal bestuurswisselingen plaatsgevonden. Zo gaf, tijdens de Algemene Ledenvergadering in maart 2004, Hans Hylkema na drie jaar van toewijding, ijver, enthousiasme en doorzettingsvermogen, de voorzittershamer over aan Rudolf van den Berg. Ook nam bestuurslid van het eerste uur, Casper Verbrugge, afscheid van het bestuur van de DDG per 1 juli. Zijn plek werd overgenomen door Colette Bothof. Drama- en documentaireregisseurs zijn in het bestuur evenredig vertegenwoordigd.

Het bestuur bestond in 2004 na bovenstaande wisselingen uit:

voorzitter:	Rudolf van den Berg
vice-voorzitter:	Paul Cohen
secretaris:	Krijn ter Braak
penningmeester:	Jurriën Rood
gewoon lid:	Colette Bothof
	Patrick Minks
	Ineke Smits

Het bestuur vergaderde in principe eens per drie weken tot aan de komst van directeur Arjen de Wolff. In overleg met hem is de frequentie verlaagd naar eens in de vijf a zes weken. In totaal kwam het bestuur 15 keer bijeen, op: 12/1, 2/2, 23/2, 15/3, 5/4, 29/4, 27/5, 17/6, 8/7, 19/8, 2/9, 23/9, 14/10, 1/12 en 22/12.

Er werden twee *algemene ledenvergaderingen* (jaarvergaderingen) gehouden. De eerste ALV vond in 2004 plaats op maandag 22 maart in het Maurits Binger Film Instituut en werd bezocht door 27 leden (incl. bestuursleden). De tweede ALV was geheel en al gewijd aan de Honorarium regeling en vond plaats op donderdag 22 april. Deze werd bezocht door 13 leden (incl. bestuursleden).

Werkgroepen, redacties, en vertegenwoordigingen

In 2004 bestaan de volgende werkgroepen en redacties:

* *Werkgroep Arbeidsvoorwaarden*: begeleiding van HOCO-onderhandelingen voor freelance documentairemakers o.l.v. Fleur Botman, juridisch adviseur DDG.

Leden: Paul Cohen, Walther Grotenhuis en Peter Delpout;

* *Werkgroep Services*: uitbreiding van ledenservices zoals DVD-service, afspraken met juristen etc. Leden: Erik Fransman en Janette Kolkema;

* *Werkgroep Zijn we in Beeld*: Deze werkgroep heeft zich beraden op de implicaties van het rapport "Zijn we in beeld" en heeft na eerste verkenningen en besprekingen met de onderzoekers het bestuur geadviseerd in het bepalen van een beleidslijn (zie pag.6).

Leden: Rudolf van den Berg, Casper Verbrugge, Joost Dekkers en Janette Kolkema;

* *Werkgroep PAF!*: De werkgroep Pressiegroep Auteursfilm is opgericht op initiatief van de DDG om speciale aandacht te geven voor de benarde positie van de artistieke film. De werkgroep wordt in beginsel gevormd door voorzitters en directeuren van de verenigingen DDG, Nederlandse Vereniging van Speelfilmproducenten (NVS) en het Netwerk Scenarioschrijvers. Secretariële ondersteuning wordt geleverd door de Federatie. Na vertrek van Arjen de Wolff is diens plek overgenomen door Patrick Minks (zie verder pag. 7);

* *Redactie van de GAZET*: in 2004 gevoerd door Patrick Minks (eindredacteur), Hans Hylkema, Erik van Zuylen, Janette Kolkema;

- * *Redactie Bingeravonden*: Carrie de Swaan, Hans Hylkema, Janette Kolkema;
- * *Redactie DDG-Studiedag*: Jurrien Rood, Patrick Minks, Peter Delpeut, Janette Kolkema;
- * *Redactie Avond met Paul Verhoeven*: Rudolf van den Berg, Jurrien Rood, Janette Kolkema;
- * *Redactie Themamiddag IDFA*: Ineke Smits, Janette Kolkema, Paulo Carvajal (NBF), Laetitia Schoofs (NBF) en Tinne Bral (Binger)

Vertegenwoordigingen

De DDG blijft vertegenwoordigd in een aantal andere organisaties, zowel nationaal als internationaal.

FEDERATIE FILMBELANGEN

De Federatieraad: het besluitvormend orgaan van de Federatie Filmbelangen. De raad vergadert eens per 6 weken. Leden: Casper Verbrugge (tot aan zijn aftreden) en Patrick Minks.

De werkgroep voorbereiding sector onderzoek (zie boven). Volledige werkgroep bestond uit: Joost Dekkers, voorzitter (Federatie Filmbelangen) Wim Stolwerk (NVB), Kaie Klaassen (DIFA), Dorien van de Pas (Stimuleringsfonds), Toine Berbers (Filmfonds), Casper Verbrugge (DDG), Michael Lambrechtsen (NVF), Jeanine Hage (COBOFonds)

FERA

De Fera is de Europese koepelorganisatie van regisseursverenigingen en vertegenwoordigt meer dan 11.000 Europese regisseurs, die aangesloten zijn bij 31 verenigingen in 29 landen. FERA is een erkende niet-gouvernementele organisatie die nauwe banden onderhoudt met o.a. de Europese commissie, het Europees Parlement, de Europese Raad en Unesco. Inspanningen van de FERA zijn gericht op het creëren van de ruimte voor een Europese audiovisuele industrie als afspiegeling van een Europese culturele diversiteit. Op de vergadering in Haugesund (Noorwegen) onder voorzitterschap van Liv Ulmann was namens de DDG Janette Kolkema afgevaardigd.

RAAD VAN ADVIES VAN HET NEDERLANDS FILMFESTIVAL

Deze adviesraad komt tweemaal per jaar bijeen, in 2004 op 24 juni en 29 november, ter bespreking van de opzet en de evaluatie van het festival. Namens de DDG bezocht Krijn ter Braak deze raad.

OSCARSELECTIECOMMISSIE

De leden van deze commissie, die georganiseerd wordt door Holland Film, worden geacht iedere Nederlandse speelfilm die in het betreffende jaar wordt uitgebracht te zien. Namens de DDG zaten in deze commissie: Krijn ter Braak en Jurriën Rood.

Personeel

Sinds haar oprichting in 1998 heeft de DDG nog nooit een directeur gehad. Maar het succes en de groei van de DDG deed de behoefte aan een professionele belangenbehartiger groeien. In het voorjaar van 2004 heeft de DDG dan ook besloten een directeur in dienst te nemen. De DDG is hiervoor op zoek gegaan naar iemand tussen 30 en 50 jaar oud, met een gedegen inzicht in de film- en televisiewereld en het terrein van kunst en cultuur, die tactisch en strategisch inzicht koppelt aan de vaardigheid samen te werken met het bestuur en die beschikt over de nodige juridische kennis op het gebied van auteurs- en arbeidsrecht. Er is een vacature geplaatst in het NRC Handelsblad en de Volkskrant. Dit heeft eind mei geresulteerd in een tiental gesprekken met diverse kandidaten. Na twee rondes is er

uiteindelijk unaniem gekozen voor Arjen de Wolff, die per 15 augustus in dienst is getreden van de DDG voor 16 uur per week. Zijn opdracht luidde “de positie van de filmmaker als kunstenaar versterken, en een belangrijke rol spelen in het filmdebat”. Helaas verliep de samenwerking niet naar wens en werd de management overeenkomst met De Wolff begin 2005 opgezegd.

Janette Kolkema was het gehele jaar voor 28 uur per week in dienst van de DDG als bureau-coördinator. Ook was van juni t/m december 2004 Patrick Minks 8 uur per week in dienst als PR/Website medewerker. Dit omdat de website aan een grondige revisie toe was.

Servicebureau NBF

Met dit bureau werd opnieuw een contract afgesloten voor de afname van de volgende diensten:

- * verzorging van de contributie- /ledenadministratie
- * deelname in het pakket collectieve verzekeringen

Wederom werd geen gebruik gemaakt van vermelding van de DDG-leden in de NBF gids, omdat deelname te veel zou drukken op de financiële begroting

Huisvesting

Toen het pand aan de Prof. Tulpstraat, waar de DDG gehuisvest was samen met de Federatie Filmbelangen en de NBF werd gerenoveerd, moesten alle verenigingen uiterlijk eind augustus 2003 verhuizen. Omdat niet meteen woonruimte gevonden kon worden waar wederom alle verenigingen in terecht konden, betrok de DDG zelfstandig het kantoor op de Van der Hoopstraat 84hs per 1 september dat jaar. De Federatie Filmbelangen en de NBF vestigden zich later dat jaar op het Rokin 91.

Begin 2004 verzocht de Federatie de DDG om zich ook op het Rokin te huisvesten. Ook de NVS (de speelfilmproducenten) waren hiertoe uitgenodigd en zij maakten van dit aanbod gebruik per 1 mei. Behalve de praktische kant, kantoor op een centrale plek in de stad, dicht bij de NBF die ondermeer de ledenadministratie behartigd, gezamenlijke faciliteiten, had dit uiteraard ook grote voordelen voor de directe communicatie met de Federatie Filmbelangen en de NVS. Per 1 september is de DDG dan ook verhuisd naar de stijlkamer van Rokin 91, van waaruit ooit Turks Fruit is geproduceerd.

I.t.t. de situatie op de Prof. Tulpstraat heeft de DDG haar eigen telefoon en fax aansluiting gehouden. Wel is het kantoor aangesloten op het computer netwerk van de Federatie en gebruikt ze tegen kostprijs het kopieerapparaat en de frankeermachine.

Het ligt in de lijn der verwachting dat de huisvesting op het Rokin 91 of wordt doorgezet of dat de DDG eind 2006 met alle organisaties zal verhuizen naar een verzamelgebouw voor filminstellingen.

2. Leden

De DDG maakt zich sterk voor de belangen van regisseurs. Het is daarom heel belangrijk dat de DDG vertegenwoordigend kan optreden voor een belangrijk deel van de betrokken regisseurs.

Eind 2003 waren er 17 leden die hun DDG lidmaatschap met ingang van het jaar 2004 opzegden en gedurende 2004 meldden zich 16 nieuwe leden aan, resulterend in een lidmaatschapsaantal van 220 leden aan het einde van het jaar 2004 (vgl. 2001: 203 en 2002: 217 en 221 eind 2003). Dus na een behoorlijke stijging in 2002 en een lichte stijging in 2003 is het ledenaantal in 2004 nagenoeg hetzelfde gebleven.

Als reden voor opzegging werd voornamelijk genoemd het zich richten op andere activiteiten dan regie en de economische recessie, waardoor men zich genoodzaakt ziet of een keuze te maken tussen diverse lidmaatschappen of zelfs alle lidmaatschappen op een vakorganisatie op te zeggen.

Opgezegd per 1-1-2004 hebben:

Afra Jonker

Annet van Barneveld

Robert-Jan Birkenfeld

Rosemarie Blank

Jan Diederer

Jaap van Hoewijk

Hans Keller

Grietje Keller

Sander Francken

Monique Mulder

Robin Pera

Jeroen Planting

Orlow Seunke

Jonne Severijn

Maarten Treurniet

Frank Vellenga

Alex van Warmerdam

Nieuwe leden gedurende 2004 zijn:

Ricardo Alvarez

Thijs Bayens

Miron Bilski

Patrick Bisschops

Ike Bertels

Fatima Jebli-Ouazzani

Remy van Heugten

Erik de Jager

Dorien Janssen

Mischa Kroes

Peter Molle

Ray Pabla

Mari Soppela

Mercedes Stalenhoef

Hidde Simons

Arend Steenbergen

Per 1 januari 2005 is overgegaan tot het royement van de volgende personen:

Jelte Maarten Boll

Kees van Oostrum

Iskander Soltani

De contributie van het DDG-lidmaatschap in 2004 bedroeg 222 euro en het werd mogelijk in twee termijnen te betalen. Tevens is per 1 januari 2004 het speciale tarief voor studenten van AV opleidingen ingegaan: afgestudeerde regisseurs betalen gedurende 2 jaar 50% van de reguliere contributie (d.w.z. 111 euro in 2004). Dit mede omdat uit het DDG-onderzoek 'Zijn we in beeld?' is gebleken dat het gemiddelde DDG-lid ouder is dan veertig jaar. Dus enige verjonging lijkt wenselijk.

Het bestuur stelt voor het tarief voor 2005 te verhogen met een prijsindexatie naar 225 euro.

Nieuwe leden ontvingen een pakket bestaande uit informatie over (inloggen op) de website, het Jaarverslag 2003, twee A-4tjes met beleidsvoornemens van het DDG-bestuur, een samenvatting van de uitkomsten van het onderzoek “Zijn we in beeld”, de HOCO-regeling voor freelance documentairemakers televisie, een ledenlijst en een overzicht van verschillende verzekeringsmaatschappijen bij wie tegen aanzienlijke korting diverse verzekeringen kunnen worden afgesloten. Ook wordt informatie toegezonden over de DVD ledenservice en krijgt men een jaargang van het ledenblad De Gazet.

3. Beleid

Onderzoek “Zijn we in beeld”

In 2003 heeft eindelijk het DDG-onderzoek “Zijn we in beeld” plaats gevonden, uitgevoerd door de IVA Tiburg, o.l.v. Teunis IJdens. Het onderzoek geeft een beeld van de beroepspraktijk, de sociaal-economische positie en de beroepsopvattingen van film- en televisieregisseurs in Nederland. Het onderzoek is enerzijds uitgevoerd om inzicht te krijgen in de sector, en anderzijds om de DDG de mogelijkheid te geven haar mening met feiten te onderbouwen om zo haar onderhandelingspositie te versterken. Het spreekt voor zich dat het bestuur zich over de uitkomsten van het onderzoeksrapport is gaan buigen om te kijken hoe en of het beleid van de DDG moet worden voortgezet en wat eventueel de nieuwe speerpunten van de DDG zouden moeten worden voor de komende 5 jaar. Hiervoor is een voorbereidende werkgroep ingesteld, bestaande uit: Rudolf van den Berg, Casper Verbrugge, Joost Dekkers (Federatie Filmbelangen) en Janette Kolkema. Deze werkgroep is in 2004 twee keer samen gekomen, en heeft na eerste verkenningen en besprekingen met de onderzoekers, het bestuur geadviseerd de volgende drie punten centraal te stellen in het bepalen van een beleidslijn.

1) In het licht van de alles overheersende sociaal-economische problematiek (laag inkomen, weinig continuïteit) zou het vakmanschap van de regisseur kunnen worden geherdefinieerd. Niet alleen zijn regisseurs de motor van een creatief proces dat uitmondt in een film, zij spelen tevens een centrale rol in de overdracht en stimulering van filmcultuur in bredere zin langs andere wegen (onderwijs, workshops, publicaties). Niet alleen kan dit neveninkomsten genereren, ook zou het een positieve invloed kunnen hebben op het niveau van de filmreceptie/perceptie: een publiek creëren dat gevoelig is voor méér dan entertainment zonder meer.

2) De identiteit van de DDG. De leden kennen uitdrukkelijk veel gewicht toe aan de belangenbehartiging in materiële zin (rechten, contracten, honoraria). Het bestuur zal het beleid in die richting pogen voort te zetten en te versterken. Resultaten (zoals HOCO-overeenkomst met de omroep) zullen worden uitgebouwd, nieuwe initiatieven ontplooid (bij voorbeeld juridisch adviseur bij individuele conflicten). Nochtans betekent dit voor het bestuur niet automatisch dat het vakbondskarakter centraal staat in de presentatie naar buiten. Het hart van de DDG is steeds geweest onze zorg om de rol die wij willen spelen in de filmkunst, en om onze invloed daarin te beschermen. Dit nadrukkelijk culturele uitgangspunt impliceert dat het niet ons streven zal zijn een zo groot mogelijk ledenbestand te werven. Op lange termijn wil het bestuur naar wegen zoeken om een geprononceerde rol te spelen in hoofdpunten van cultuurpolitiek, bv bij het opstellen van het volgende Kunstenplan. Met het oog daarop wil de DDG zich ook geprononceerder naar buiten manifesteren.

3) De wijze waarop de materiële belangen van de leden worden behartigd zal worden bepaald in nauw overleg met de Federatie Filmbelangen waar de know how aanwezig is mbt de

sociale wetgeving in het algemeen (WW, pensioenvoorzieningen). Resultaten als voor de documentaristen bereikt in het HOCO-overleg zullen we proberen uit te bouwen naar drama. Bekeken zal worden of er op enigerlei wijze een solidariteitsfonds kan worden opgebouwd ter aanvulling van de schaarse bestaande voorzieningen.

Uiteraard heeft het bestuur in 2004 getracht om aan al deze zaken aandacht te besteden, denk o.a. aan contacten met het Nederlands Instituut voor Filmeducatie die in het kader van Making Movies een oproep onder de DDG-leden hebben gedaan tot het lesgeven op scholen, de pilot-opzet van een “juridisch spreekuur” en de voortzetting van het HOCO-overleg dat per 1 januari 2005 geresulteerd heeft in de HOCO-regeling voor freelance documentaire makers, maar prioriteit in 2004 is gegeven aan punt 2, de rol die de DDG wil spelen in de filmkunst, zoals ook besproken op de ALV in 2003. Dit heeft uiteindelijk geresulteerd in de oprichting van de PAF!

PAF!

Al in 2003 signaleerde het bestuur dat de artistieke film ondergesneeuwd dreigde te raken door de grote nadruk op het belang van marktwerking en publiekssucces in het Nederlandse filmbeleid. Die mening werd gedeeld in de pers en bij de filmcommissie van de Raad voor Cultuur. Omdat de auteursfilm bij uitstek een segment van de internationale cinema behelst die draait om de regisseur, acht het bestuur het van groot belang dat de DDG bij dit onderwerp het voortouw neemt. In het najaar van 2004 heeft de DDG dan ook het initiatief genomen tot de oprichting van de Pressiegroep Auteursfilm, kortweg PAF!. In deze werkgroep nemen ook de Nederlandse Vereniging van Speelfilmproducenten (NVS) en het Netwerk Scenarioschrijvers deel. Er is bewust gekozen voor een kleine werkgroep om zo de daadkracht te vergroten. PAF! heeft zich ten doel gesteld tijdens het Nederlands Film Festival 2005 een manifest met beleidsaanbevelingen te presenteren, vergelijkbaar met de plannen die de werkgroep Filmstimulering eerder deed t.a.v. de publieksfilm. In de periode daaraan voorafgaand zal PAF! verschillende expertmeetings organiseren om zo tot een sectorbreed gedragen plan te kunnen komen. De belangrijkste knelpunten van de artistieke film zijn als volgt geformuleerd:

De auteursfilm is in Nederland gemarginaliseerd geraakt. Daardoor is een klimaat ontstaan waarin er een gebrek aan bewustzijn is van eigen esthetische uitgangspunten bij makers en een afwezigheid van visie op filmkunst bij de instituten die zich met film bezighouden, wat ontwikkeling van bestaand en nieuw talent en vakmanschap frustreert. De marginalisatie heeft mede te maken met de extreem lage budgetten waarmee artfilms in Nederland gedoemd zijn geproduceerd te worden. Maar alles waarop je met lowbudget films moet bezuinigen, raakt rechtstreeks aan de kwaliteit van het eindproduct. Daarmee verklein je verder de kans op succesvolle roulaties en waardering, zowel nationaal als internationaal. In de ons omringende landen worden de films die grote festivals bereiken met normale budgetten gemaakt.

Namens de DDG nemen Rudolf van den Berg en Patrick Minks zitting in PAF! Ineke Smits fungeert als klankbord voor de internationale aspecten van de problematiek. De werkgroep wordt ondersteund door de Federatie Filmbelangen middels faciliteiten en secretariële taken.

HOCO-regeling

Op 1 januari 2005 is de overeenkomst tussen de DDG en het HOCO (Honorarium College van de Publieke Omroep) over de honoraria van freelance documentaire regisseurs in

werking getreden. Hiermee zijn de in 2002 begonnen onderhandelingen, die soms uitermate moeizaam verliepen, succesvol afgerond.

De regeling betreft niet alleen de honoraria, maar geeft ook aan welke rechten de omroep verwerft bij de totstandkoming van de opdracht.

De overeenkomst is een richtlijn voor de omroepen, zonder bindende status. Die richtlijn is echter niet vrijblijvend. In de brief die het HOCO aan o.a. de omroepen heeft gestuurd staat hierover het volgende vermeld: *“De Raad van Bestuur van de NOS heeft besloten dat omroepen door de Raad van Bestuur kunnen worden aangesproken en kunnen worden verzocht de met de documentairemaker gemaakte afspraken te corrigeren, indien en voorzover mocht blijken dat de regeling niet is toegepast ten nadele van de documentairemaker, zonder dat is gebleken dat er bijzondere en gerechtvaardigde omstandigheden zijn voor afwijking van de regeling.”*

De vermelde tarieven in de overeenkomst gaan uit van een minimumdagprijs van € 250,- (met uitzondering voor de debuterende regisseur waarvoor een dagprijs van € 200,- geldt) en kunnen oplopen tot € 441,60 per dag voor de zeer ervaren regisseur die zijn project volgens eigen idee en research maakt.

In de overeenkomst wordt nadrukkelijk gesteld dat deze richtlijn een minimumregeling is. Bijzondere omstandigheden kunnen een hogere dagprijs rechtvaardigen en ook wordt de individuele onderhandelingsvrijheid van de regisseur door de regeling niet beperkt.

De afspraak geldt tussen de Publieke Omroep en zelfstandige regisseurs met betrekking tot door de omroep geproduceerde films. Hij geldt dus in beginsel niet bij de verhouding regisseur en onafhankelijke producent, maar het is goed mogelijk dat deze overeenkomst normerend gaat werken.

Aan de situatie van de rechten verandert in theorie weinig ten opzichte van de praktijk vóór 1 januari 2005, met dien verstande dat in deze overeenkomst de regisseur bij exploitatie-inkomsten wel een percentage van de winst krijgt. Ook is er bij een aantal exploitatievormen inspraak van de regisseur vereist en zijn de morele rechten geregeld. Dit zijn winstpunten.

De omroep is in deze situatie de producent, die op basis van de Auteurswet over alle exploitatierechten beschikt. De DDG heeft er voor gekozen om het juridische wespennest van de rechten te omzeilen, in ruil voor redelijke tarieven en een redelijke vergoeding bij exploitatie. Gezien de opdracht waar de omroep anno 2005 zich voor gesteld ziet, bleek een herhalingsregeling, zoals die wellicht ooit gegolden heeft, een brug te ver.

De overeenkomst geldt in principe voor één jaar. In de loop van 2005 wil de DDG met de leden de werking ervan evalueren. Datzelfde doet zij dan later met het HOCO. Dan zal ook duidelijker zijn welke rol de themakanalen binnen de publieke omroep gaan spelen en of de regeling op dat punt wijzigingen behoeft.

De DDG beschouwt deze succesvolle afronding als een mijlpaal. Er bestond bij de omroep onbegrip over en onderschatting van de rol van de zelfstandige regisseur bij de totstandkoming van documentaire projecten. Bij de regisseurs was er frustratie over de vaak erbarmelijke beloning, zowel ten opzichte van andere disciplines in het filmvak als ten opzichte van vergelijkbare zelfstandige beroepen. Nadat Erik Jurgens begin 2002 de onderhandeling vlot getrokken had in een gesprek over onze zaak met de Raad van Bestuur van de NOS, kwamen de gesprekken op gang. In de loop van de jaren zijn gaten van onbegrip gedicht, vooral dankzij het werk, het inschattingsvermogen en de flexibiliteit van Fleur Botman, Paul Cohen en Walther Grotenhuis aan DDG kant en de goede wil van Gerard Rolloos, Alfredo dos Santos Gil en Bert Janssens aan HOCO kant. Op 11 februari jl. is in De Kring de ondertekening informeel gevierd in aanwezigheid van Willem van Beusekom, Rudolf van den Berg, Fleur Botman, Gerard Rolloos, Alfredo dos Santos Gil, Bert Janssens, Janette Kolkema, Colette Bothof en Paul Cohen. Het is nu zaak de regeling consequent uit te

voeren en het bureau van de DDG goed op de hoogte te houden over de ervaringen die de regisseurs in de praktijk zullen hebben.

Omroepen en Fondsen

In het afgelopen jaar werd met de fondsen actief contact gezocht, vaak naar aanleiding van een concrete klacht of wens.

Zo werd de DDG in het voorjaar van 2004 benaderd door een aantal verontruste regisseurs werkzaam voor het project "One Night Stand", een samenwerking tussen NPS, VARA, VPRO en het Stimuleringsfonds, het Filmfonds, en het CoBO Fonds. De verontrusting van de regisseurs betrof het aan hen geboden honorarium voor het maken van een single play, dat naar het oordeel van de DDG ver onder een honorarium ligt van wat als redelijk kan worden beschouwd. Als reactie hierop heeft de DDG een officiële brief gestuurd aan de NPS en de overige genoemde fondsen om hier protest tegen aan te tekenen. Vervolgens zijn er een tweetal gesprekken gevoerd met de NPS. Gesproken is o.a. over een mogelijke betrokkenheid van de DDG bij de totstandkoming van de nieuwe serie, vooral als het gaat om de honorering van regisseurs en het beschikbare productiebudget. De voorlopige uitkomst van dat overleg is, dat de NPS zal afstemmen met de overige betrokken omroepen en de financiers over het verzoek van de DDG. Daarnaast zal er een Net-breed overleg worden georganiseerd, om algemene afspraken te maken over de betrokkenheid van de belangenbehartigende verenigingen bij dit soort projecten.

Ook de Federatie Filmbelangen is een gesprekspartner van het Filmfonds. Het is daarom van groot belang dat de DDG ook via de Federatie informatie verzamelt en dat de DDG de Federatie informeert over haar standpunten.

Zolang het over algemeen filmbeleid gaat en niet om specifieke regisseursbelangen heeft een standpuntbepaling binnen de Federatie dat naar buiten toe wordt gecommuniceerd de voorkeur.

Zo werd de DDG benaderd omdat onafhankelijke televisiemakers (regie, camera, geluid, montage) in de 1^e helft van 2004 geconfronteerd werden met bruuske prijsverlagingen van hun diensten. Op initiatief van programmamakers Paul Cohen en Ingeborg Beugel hebben verschillende makers hun ervaringen met de publieke omroepen opgetekend in een Zwartboek. Uit de reacties bleek dat de inhoudelijke kwaliteit van programma's steeds meer onder druk komen te staan, de budgetten structureel worden verlaagd, de werkgelegenheid voor zelfstandige vaklieden terugloopt en dat het voortbestaan van vele zelfstandige (eenmans-)bedrijven gevaar loopt. De reacties in het zwartboek waren niet bedoeld als klaagzang over positie en verdiensten maar het gaat om de kwaliteit, die gekoppeld is aan deze professionals.

Voor de regisseurs zal dit inhouden dat er door de bezuinigingen minder werk komt. En *als* ze het voor elkaar krijgen om een project te realiseren ze gedwongen zijn om met de goedkoopste, dus minst gekwalificeerde, geluids- en cameramensen te werken. Van deze makers wordt wel kwaliteit verwacht. Als ze minder goed werk afleveren omdat ze met goedkope, minder betrokken mensen moeten werken, worden zij erop afgerekend. Juist voor de regisseurs die verantwoordelijk zijn voor de inhoud van een programma is het essentieel dat de botte bijl die nu door de zelfstandigen maait, wordt gestopt.

Het beleid bewerkstelligt het tegendeel van wat in het McKinsey rapport wordt gesteld nl. dat *besparingsmogelijkheden geen afbreuk (mogen) doen aan de continuïteit en de versterking van de programmatische en vernieuwende kwaliteit van de publieke omroep"*

Het doel was dit zwartboek te presenteren aan de staatssecretaris. Daar het een zaak betrof die groter was dan alleen het regisseursbelang heeft de DDG de verdere afhandeling hiervan

overgedragen aan de Federatie. Deze heeft het zwartboek uiteindelijk in juni aangeboden aan de staatssecretaris. Mede als gevolg hiervan heeft de staatssecretaris in de zomer een Quick Scan bij de Publieke Omroep laten uitvoeren waarin onderzocht is of de bezuinigingen bij de omroep wel op de juiste manier zijn uitgevoerd. Zoals te verwachten was, bleek dat niet zo te zijn: omroepen hebben op bruuske wijze hun leveranciers gedwongen om hun prijzen te verlagen. En zoals ook te verwachten viel heeft de publieke omroep het rapport vooralsnog naast zich neergelegd.

Federatie Filmbelangen

De Federatie is een optelsom van alle aangesloten verenigingen en alle verenigingen dienen inzicht te hebben in wat de Federatie doet, en dat te accorderen (via de Federatieraad). De Federatie biedt een platform voor de aangesloten verenigingen om onderling te overleggen over allerlei kwesties, en daarnaast kan de Federatie een rol vervullen als gezicht van de filmwereld naar buiten toe, met name de politiek.

Op voorspraak van de DDG is Ryclef Rienstra toegetreden als bestuurslid van de Federatie.

In 2004 heeft de Federatie Filmbelangen zich onder andere op de volgende activiteiten gericht:

Filmstimuleringsbeleid

De lobby in 2003 voor continuering van het filmstimuleringsbeleid is in 2004 geïntensiveerd. Op 1 juni organiseerde de Federatie Filmbelangen de Middag van de Nederlandse Film. Op een bijeenkomst in Filmmuseum Cinerama ontvouwde de sector (producenten, distributeurs en exploitanten) een plan voor financiering en marketing van film. Hierbij waren enkele kamerleden en de staatssecretaris aanwezig. Later in de maand juni hebben verschillende filmmakers tijdens een Algemeen Overleg in de Tweede Kamer op de publieke tribune hun steun voor het filmstimuleringsbeleid betuigd. Alle inspanningen van voor de zomer bleven niet zonder resultaat: kort na Prinsjesdag werd duidelijk dat de sector met 20 miljoen euro per jaar structureel gefinancierd zal blijven. In de laatste maanden werd gewerkt aan een overgangsmaatregel in 2005 en een definitieve regeling vanaf 1-1-2006.

Sectoronderzoek

In de zomer 2004 is de Federatie gestart met het Sectoronderzoek. Het Sectoronderzoek is het landelijke onderzoek naar het economisch en sociaal landschap in onze sector. Het onderzoek moet op drie niveaus inzicht geven in belangrijke gegevens van de sector. Allereerst probeert het onderzoek op sectorniveau feiten te verzamelen; hoeveel mensen werken er in de sector, hoeveel bedrijven opereren in de sector, hoeveel producties worden er jaarlijks gemaakt, wat is de omzet van de totale sector, enz. Daarnaast moet het onderzoek duidelijkheid scheppen in de economische positie van ondernemingen; hoe is het gesteld met de continuïteit van film- en televisiebedrijven, wat is het gemiddeld rendement per productie, enz. Tenslotte geeft het onderzoek inzicht in de persoonlijke situatie van werknemers en professionals in onze sector; wat zijn de werktijden, hoeveel wordt er overgewerkt, hoeveel werknemers zitten er in de WW, enz.

Namens de DDG heeft Casper Verbrugge zitting in de begeleidingscommissie van het onderzoek.

WW-regeling

In het begin van 2004 heeft de Federatie zich wederom bezig gehouden met de toegankelijkheid van de werkloosheidswet voor filmmedewerkers. Specifiek maakt de Federatie zich sterk voor het behoud van de verkorte wekennis voor filmmedewerkers. Vorig jaar werd bekend dat er plannen zijn de soepele WW-regeling voor de cultuursector af te

schaffen. Na protesten van onder andere de Federatie Filmbelangen denkt Minister De Geus erover om de cultuurregeling toch, zij het in aangescherpte vorm, te handhaven. In de praktijk zal dit betekenen dat filmmedewerkers niet of nauwelijks meer aanspraak kunnen maken op de WW.

Minister De Geus wil de criteria waaraan een werkloze moet voldoen om een uitkering te krijgen verscherpen. Een van die criteria is de wekeneis. Nu moet men nog 26 uit 39 weken gewerkt hebben om voor WW in aanmerking te komen, maar De Geus heeft plannen dit te veranderen in 39 uit 52 weken. Mensen in de cultuursector hebben tot nu toe nog een uitzonderingspositie: men moet 16 uit 39 weken gewerkt hebben om in aanmerking te komen voor WW. Het kabinet was eerst van plan om deze uitzondering in zijn geheel te laten vervallen en alle beroepsgroepen onder de algemene regeling te laten vallen. Dat zou betekenen dat de wekeneis van 39 uit 52 ook voor filmmakers zou gelden. Dit leidde tot een golf van protest, waardoor De Geus uiteindelijk heeft bedacht de uitzonderingsregeling in verzwaarde vorm te handhaven: in de cultuursector zou je dan 'slechts' 26 uit 39 weken gewerkt moeten hebben om in aanmerking te komen voor een WW-uitkering.

De Federatie Filmbelangen heeft Minister De Geus per brief laten weten dat deze 'versoepeling' voor de filmsector niet werkt. Een filmmedewerker gaat zelden of nooit een contract aan voor een periode langer dan 26 weken. Daarom blijft het erg moeilijk om als filmmedewerker in aanmerking te komen voor WW.

De Geus wacht het advies van de SER af en zal rond de zomer met een definitief besluit komen.

Pensioenregeling

Een activiteit waarvoor de Federatie zich tevens heeft ingezet in 2004 is de participatie van de filmsector in het Pensioenfonds voor Zelfstandige Kunstenaars AENA. Tot nu toe zonder resultaat. In 2005 zal de pensioenregeling hoog op de politieke agenda van de Federatie staan.

De DDG zal het komend jaar het verloop van de onderhandelingen over de pensioenregeling nauwgezet volgen.

Netwerk Scenarioschrijvers en NVS

Ook in 2004 was er sprake van een goede samenwerking en veelvuldig contact met het Netwerk Scenarioschrijvers. Er is regelmatig overleg tussen de bureaucoördinatoren en de besturen geweest. Eén en ander heeft o.a. geresulteerd in het nadenken over hoe de kruisbestuiving tussen regisseurs en scenarioschrijvers in de toekomst zou kunnen worden versterkt. Eén van de plannen zou kunnen zijn om regisseurs op de één of andere manier te betrekken bij het Schrijfpaleis van het Netwerk. Leden en aspirant-leden van het Netwerk Scenarioschrijvers kunnen hier luisteren naar acteurs die een fragment (vijftien bladzijden) van nog niet geproduceerd werk voordragen. Het werk wordt kort door acteurs en zaal besproken en de schrijver krijgt als hij of zij wil de gelegenheid om vragen te stellen of anderszins te reageren. De avonden in Theater Bellevue worden door Maria Goos gepresenteerd. Dit plan zal in 2005 verder ontwikkeld worden.

In 2004 vonden twee gemeenschappelijke ledenavonden plaats met het Netwerk, te weten de Paul Verhoeven avond (zie pag. 14) op 25 maart in de Balie te Amsterdam en de traditionele gemeenschappelijke avond te samen met de NSC (Neth. Society of Cinematographers) in Het Ketelhuis op 15 november. Op deze avond werd de speelfilm *Amazones* vertoond en vond er een nagesprek plaats met regisseuse Esmé Lammers, scenarioschrijfster Barbara Jurgens en Erwin Roodhart ('b' camera operator en second unit cameraman) o.l.v. Pieter van de Waterbeemd, scenarioschrijver van onder meer PLEIDOOI en WET EN WAAN.

Verder werden er uitnodigingen over en weer verstuurd voor diverse activiteiten.

Hetzelfde geldt voor de NVS, Nederlandse Vereniging van Speelfilmproducenten. Ook de leden van de NVS werden uitgenodigd voor de Paul Verhoeven avond en deze avond werd ook mede mogelijk gemaakt door een bijdrage van de NVS (evenals van het Netwerk). De verhuizing naar het Rokin heeft het contact met de NVS zeker versterkt. Op directieniveau was er regelmatig overleg.

Uiteraard is ook door de samenwerking in PAF! het contact met beide zusterverenigingen verstevigd.

4. Individuele Belangenbehartiging/Ledenservice

Advisering

Het DDG-kantoor is in principe 4 dagen per week bereikbaar voor het verkrijgen van informatie en adviezen. Zo beschikt de DDG over een modelcontract voor haar leden, wat op basis van de praktijk ooit zou moeten leiden tot een standaardcontract. Ook heeft de DDG nog twee hulpmiddelen voor haar leden: een prijsafspraken met een drietal juristen en er zijn in het kader van de onderhandelingen met de Publieke Omroep concrete bedragen op papier gezet, als mede wensen ten aanzien van auteursrechten: de HOCO-regeling.

Daar veel vragen van DDG-leden op het juridische vlak liggen, heeft het bestuur van de DDG de idee opgevat begin 2004 haar ledenservice uit te moeten breiden op dit terrein. Het bestuur heeft, ondersteund door de Federatie, vanaf 1 oktober 2004 een soort “juridisch spreekuur” ingesteld. Er is sprake van een pilot-opzet bedoeld voor een proefperiode voor een half jaar tot april 2005. In 2005 zal deze opzet worden geëvalueerd en zal bekeken worden of het door moet gaan of op een andere wijze moet worden opgezet.

Registratiebank

Het opzetten van de database, “Scriptdepot”, waar regisseurs hun idee/script/scenario kunnen deponeren en laten registreren bij de Vevam, is begrijpelijkerwijs door het plotselinge overlijden van voorzitter Wim Verstappen op een laag pitje komen te staan in 2004. Inmiddels is het bijna in de eindfase beland van haar ontwikkeling.

Uitgangspunt is dat het registreren niet al te veel werk met zich meebrengt. Het is de bedoeling dat de registratie on-line via de website van de DDG en/of Vevam mogelijk wordt gemaakt. De verzender krijgt automatisch een factuur voor een gering bedrag en het script wordt vervolgens elektronisch van een betalingsbewijs (is noodzakelijk) voorzien en op datum gedeponerd. Hoewel een dergelijke deponering niet waterdicht is bij plagiaat, kan het wel degelijk van waarde zijn op het moment dat het tot een civiele procedure zou komen. Op dit moment kan dit alleen bij de belastingdienst.

De verwachting is dat deze databank rond de zomer in 2005 zal worden gelanceerd.

Verzekeringen

Alle nieuwe leden ontvangen een overzicht van het verzekeringspakket. Op basis van een enquête is vastgesteld dat er substantieel gebruik wordt gemaakt van de verzekeringsfaciliteit. Het NBF-servicebureau is verzocht tot een nieuwe prijsstelling te komen voor haar verzekeringspakket voor 2005.

Leden/Bioscoopass

De DDG heeft bij de Federatie Filmbelangen de vraag neergelegd of het niet mogelijk zou zijn om voor alle verenigingen en haar leden een leden/bioscoopass te verzorgen. Dit wordt

op dit moment door de Federatie onderzocht. Immers regelmatig wordt het DDG kantoor benaderd met de vraag om een bewijs van lidmaatschap, vaak handig bij het aanvragen van een accreditatie voor een (internationaal) festival. Maar voor de DDG ook nodig voor de onderhandelingen over ledenkortingen met diverse instellingen en bedrijven.

De onderhandelingen van de Federatie Filmbelangen om voor alle verenigingen en haar leden een bioscoopkas (tegen vergoeding) te regelen zijn vooralsnog op niets uitgelopen. Echter men is hier nog steeds mee bezig. Mocht het de Federatie niet lukken om in 2005 tot een regeling te komen voor alle verenigingen, dan wil de DDG zelf een ledenpas ontwikkelen en in direct contact treden met de diverse bioscoopbedrijven om tot een kortingsregeling te komen, desnoods op kleinere schaal. Rond de zomer van 2005 moet hier duidelijkheid over komen.

DVD-service

Steeds meer filmmakers hebben belangstelling voor het op DVD zetten van hun werk, maar zitten nog met veel vragen over de wijze waarop. Het bestuur van de DDG besloot daarom te onderzoeken of het mogelijk is om het overzetten van werk op DVD gemakkelijker toegankelijk te maken voor DDG-leden. Onder de leden bleek vooral behoefte te bestaan aan het archiveren en op kleine schaal dupliceren van bestaande programma's op DVD, dit om de goede beeldkwaliteit en de 'houdbaarheid' van een DVD disc. De werkgroep services heeft enkele bedrijven benaderd met de vraag een DVD-traject op te zetten. Hiervan is een prijsvergelijking gemaakt. En zo kon er eindelijk dit jaar een start worden gemaakt met de DVD-service. Collectieve afspraken zijn vooralsnog gemaakt met de bedrijven *Treffers & Trousers* (Amsterdam) en *Digital Pictures* (Hilversum). Deze bedrijven leveren een goede kwaliteit af. Verder maken beide bedrijven vaak ook per project een prijsafpraak die kan afwijken van deze algemene tarieven. DVD is een relatief nieuw medium. De prijzen van de hardware zakken nog steeds. Daardoor zullen wellicht in de loop van het jaar de prijzen van kopieën e.d. ook nog verder zakken. Uiteraard zullen ook andere bedrijven benaderd worden met het verzoek zich aan te sluiten bij dit initiatief. Op termijn zal gekeken worden of niet ook bedrijven in Utrecht en Rotterdam hieraan willen meewerken, zodat de service beter verspreid is over Nederland.

Rotterdam Gastenpas

Voor het eerst heeft de DDG kunnen regelen dat alle DDG leden een gastenpas aangeboden kregen van het International Film Festival Rotterdam. Hiervoor hoefde men slechts de administratiekosten van 50 euro te betalen. Gelukkig hebben zo'n 50 DDG-leden van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

5) Activiteiten, communicatie en informatie

Bingeravonden

De Bingeravonden vormen het hart van de activiteiten die de DDG organiseert. De formule is onveranderd: open en collegiale gesprekken over meestal nieuw werk van leden, vaak aan de hand van een telkens wisselend algemeen thema. Soms in samenwerking met het Netwerk Scenarioschrijvers.

Het afgelopen jaar werden er 9 Bingeravonden georganiseerd, waarvan vijf over documentaire. De redactie van de avonden was voor wat betreft fictie in handen van Hans Hylkema en Janette Kolkema. Bij de documentaire-avonden was de eindredactie in handen van Carrie de Swaan en René Roelofs, die zich per 5 april terugtrok. Eén fictie-avond

(november) is georganiseerd in Het Ketelhuis en was een samenwerking met het Netwerk Scenarioschrijvers en de NSC (cameramensen), te weten een vertoning van *Amazones* van Esmé Lammers. Het nagesprek was deze avond in handen van Pieter van de Waterbeemd. Ook in 2005 zullen er afwisselend fictie- en documentaire avonden gehouden worden, wel wordt er over een nieuwe formule nagedacht.

Een overzicht van de Bingeravonden in 2004:

Datum	Film	Gast	Onderwerp
12/1	The Gallery, The Gas Station en The Waitingroom	Jos Stelling	Filmregie en erotiek
9/2	Alles komt ergens van	Pieter Verhoeff	Gesprek met de maker
8/3	Het Zuiden	Martin Koolhoven Floris Vos (art director)	Filmregie en art direction
5 april	I Soeni	Carin Goeijers Barbara Hin (editor)	Hoe kun je de vorm als onderdeel van je vertelling gebruiken
10/5	Simon	Eddy Terstall	Gesprek met de maker
14/6	Alias Kurban Saïd	Jos de Putter Patrick Minks (editor)	Wie geloof je en waarom montage
11/10	Deacon of Death	Jan van de Berg	Ethiek van het filmen
15/11	Amazones	EsméLammers, Barbara Jurgens, Erwin Roodhart	Samenwerking regie, schrijven, camera
13/12	Ik en mijn ouders, mijn ouders en ik	Gerrit van Elst	Valkuilen en voordelen bij zeer emotionele betrokkenheid maker

In 2004 heeft de DDG meer dan ooit extra activiteiten ontplooid. Zo konden de leden naast de traditionele Bingeravonden ook nog een bezoek brengen aan: Een Avond met Paul Verhoeven, de traditionele DDG Studiedag tijdens het Nederlands Film Festival in Utrecht en de Themamiddag “Show us the money” tijdens het IDFA.

Een Avond met Paul Verhoeven

De DDG heeft Paul Verhoeven bereid gevonden, omdat hij toch in Nederlands was i.v.m. het in ontvangst nemen van de Grote Prijs van de Nederlandse Film, op 25 maart zijn medewerking te verlenen aan een speciale bijeenkomst in de grote zaal van De Balie. Op deze *Avond met Paul Verhoeven - Filmregie: roeping of ambacht?* ging de pas geïnstalleerde voorzitter Rudolf van den Berg in gesprek met Paul Verhoeven over vakgerichte onderwerpen. Ook waren er diverse filmfragmenten te zien.

Na de pauze was er ruimte voor vragen uit de zaal.

Naast de DDG-leden waren voor deze avond ook leden van de NVS en het Netwerk Scenarioschrijvers uitgenodigd. Het was een zeer goed bezochte (198 stoelen bezet) en geanimeerde bijeenkomst. Aan het einde van de avond kreeg Paul Verhoeven uit handen van de DDG-voorzitter het eerste (en tot nu toe enige) erelidmaatschap van de DDG overhandigd.

De avond werd feestelijk afgesloten met een borrel op de omloop van de Balie. Het geheel werd mede mogelijk gemaakt door een financiële bijdrage van de NVS en het Netwerk Scenarioschrijvers.

Studiedag 2004: Is het nog mogelijk om een oeuvre op te bouwen als Europees speelfilmmaker?

Tijdens het Nederlands Film Festival op zaterdag 25 september vond de DDG Studiedag plaats te Utrecht in het nieuwe Louis Hartloopers Complex van Jos Stelling. Deze Studiedag, dit jaar alweer voor de derde keer gehouden, kreeg financiële steun van het Maurits Binger Film Instituut, het Nederlands Fonds voor de Film en de Media Desk Nederland.

In het jaar waarin de Europese Unie substantieel werd uitgebreid en Nederland vanaf 1 juli het voorzitterschap zou gaan bekleden, leek het de DDG vanzelfsprekend om zich op Europa te richten. Omdat de DDG zich binnen Nederland bezorgd maakt over de benarde situatie van de auteursfilm, leek het niet vreemd om het over de persoonlijke speelfilm te hebben. Het onderwerp dit jaar was dan ook: *“Is het nog mogelijk om een oeuvre op te bouwen als Europees speelfilmmaker?”*

De hoofdgast was een icoon van de Europese auteurscinema, de Joegoslavische regisseur Dusan Makavejev. 's Ochtends werden twee van zijn films vertoond, de speelfilm *Montenegro* (Zweeds-Joegoslavische coproductie, 1981) en zijn meest recente film, de documentaire *A Hole in the Soul* (1994).

Gespreksleider van de dag was schrijver/regisseur Peter Delpeut. Hij interviewde Makavejev, na de gemeenschappelijke lunch, over zijn ervaringen als auteursfilmer in Europa en zijn opvattingen over de huidige situatie.

Vervolgens werd het thema in een wijder perspectief geplaatst in een aantal gesprekken met Nederlandse gasten, die ervaring hebben opgedaan met het Europese filmen.

Er volgden duo-gesprekken met George Sluizer en Paula van der Oest; Dominique van Ratingen (directeur van de MEDIA Desk Nederland) en Ineke Smits. Aan de orde kwamen onderwerpen als: welke rol speelt Europa voor Nederlandse filmers - is dat een puur financiële, of hebben de vervagende grenzen ook invloed op de inhoud van de films? Moeten we lokaal en nationaal blijven denken, of zal er ook inhoudelijk een Europees genre ontstaan? Is Europa een zegen of een vloek?

Tenslotte was Hans Beerekamp aan het woord. Deze hield een pleidooi de auteursfilm te gaan verdedigen als de noodzakelijke ruggengraat van de Nederlandse filmnijverheid. Het bevorderen van commerciële successen, mag volgens hem niet het hoofddoel van het filmbeleid zijn.

De dag werd afgesloten met een borrel in hetzelfde complex.

IDFA: Themamiddag: Show me the money

Over alternatieve vormen van financiering voor documentaires

Tijdens IDFA 2004 organiseerden DDG, NBF, en het Binger een ronde-tafel-gesprek op vrijdag 26 november in de grote zaal van De Balie, over alternatieve vormen van financiering voor documentaires. In deze forumdiscussie kwamen o.a. makers en producenten aan het woord die hun film (welke draaide op het IDFA) niet via de reguliere paden (fondsen en omroepen) van de grond hadden gekregen, maar op zoek zijn gegaan naar andere geldpotjes. Hierbij ging het niet alleen over Europese gelden, maar vooral over sponsoring door bijvoorbeeld NGO's.

Aan tafel zaten: Duco Tellegen (*Living Rights*, gemaakt met geld van onder meer Unicef), Thomas Balmes (*A Decent Factory*), Steven Markovitz (producent uit Zuid-Afrika), Hetty Naaijken (producer, *Stand van de Maan*), Michaelle McLean (Toronto Documentary Forum, Hot Docs). In de zaal waren verzocht plaats te nemen: Joop van Wijk (*Echoes of War*, gefinancierd door Plan Nederland), Marinda Hurenkamp (NCDO, co-financier of *Living Rights* en Fleur Knopperts (managing director, IDFA Forum/IDFA).

Het gesprek vond plaats onder leiding van Jeroen Stout, (filmjournalist van NPS-Kunststof, Radio 1). Aan de orde kwamen onderwerpen als: Waar kan een documentairemaker terecht als hij niet volledig afhankelijk wil zijn van een Nederlandse omroep? Wat zijn de mogelijkheden in Europa? In hoeverre zijn overheden en NGO's potentiële investeerders en wat zijn de haken en ogen van het werken in opdracht van een commercieel bedrijf? Zijn deze NGO's een nieuwe goudader of kleven er nadelen aan deze nieuwe vorm van financieren?

Uit de publieke belangstelling voor het forum en de interacties met de zaal mag geconcludeerd worden, dat dit soort financiering actueel is, en dat het een geslaagde middag was dat wellicht een vervolg zal krijgen.

Website

In 2004 is een begin gemaakt met het uitbreiden van de website met een afgesloten deel waarop leden o.a. adviestarieven en te downloaden modelcontracten kunnen vinden en informatie over de collectieve verzekeringsmogelijkheden voor DDG-leden.

Aan verzoeken om een Engelstalige opzet van de site kan vooralsnog niet worden voldaan, omdat de opzet van een tweetalig systeem vrij gecompliceerd is en vooral veel werk (en dus geld) vraagt.

Om dit alles te realiseren is van juni t/m december Patrick Minks gedurende 8 uur per week als Website/PR medewerker in dienst geweest.

De website heeft ook een discussieforum. Om ruchtbaarheid te geven aan het forum krijgen alle leden elke maand een stelling toegestuurd waarop gereageerd kan worden. Het bestuur hoopt op deze wijze de leden meer te betrekken bij wat er speelt. Maar dat lijkt weinig vruchten af te werpen. Het aantal reacties laat te wensen over.

DDG-Gazet

De Gazet verscheen in 2004 elk kwartaal. Aandachtspunten vormden o.a.: Reisbureau Rijninks over veronderstelde navelstaarderij en geldwolverij bij de Nederlandse documentairemakers; Hollands Dagboek van Ben Sombogaart in L.A.; Europese Docuzone roept veel vragen op; de aftiteling is ten prooi gevallen aan netstyling; zwartboek Hilversum; cultuurnota advies van de Raad voor Cultuur; freelancers als variabele kostenpost; IM Wim Verstappen; the art of storyboarding; IM Theo van Gogh.

Gastcolumns kwamen van de hand van: Frank Jansen, Suzanne van Voorst, Ryclef Rienstra en Cas Smithuijsen (Directeur Boekmanstichting).

Interviews zagen het licht met o.a. Marijke Jongbloed over het documentaire scenario en filmen in het buitenland; met Gijs van de Westelaken en Willem Hogendoorn over *0605* en Tiscali. De oude rubriek “Samen naar de film” werd nieuw leven in geblazen onder de titel “Cine-rendez-vous” waarin twee filmmakers een recente buitenlandse film bespreken. Zo gingen Esmé Lammers en Barbara Jurgens naar *La Mala Educacion* en Peter de Baan en Ger Beukenkamp naar *Buongiorno Notte*. Ook kwam er een nieuwe Gazetrubriek “De samenwerking” Hier komen filmprofessionals aan het woord over de finesses van hun eigen discipline en hun kijk op het regisseursvak. De spits werd afgebeten door director of photography Tom Erisman.